

Een huichelaar te Sion ontmaskerd

Een huichelaar te Sion ontmaskerd

DS. M. HOFMAN

(1873-1945)

*In leven predikant van de
Gereformeerde Gemeenten*

*In de nieuwe spelling gezet door
Joh. A. Bunt te Rhenen*

ISBN: 978-90-5741-425-1
NUR: 700

© 2020, De Schatkamer, Rumpt.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

- Woord vooraf** 7
- 1. De inwoners van Samaría door Simon betoverd** 11
Handelingen 8 vers 9-11:
*En een zeker man, met name Simon, was tevoren in de stad ple-
gende toverij, en verrukkende de zinnen des volks van Samaría,
zeggende van zichzelf dat hij wat groots was; welken zij allen
aanhingen, van den kleine tot den grote, zeggende: Deze is de
grote kracht Gods. En zij hingen hem aan, omdat hij een langen
tijd met toverijen hun zinnen verrukt had.*
- 2. De omkering bij Simon op de prediking van het Evangelie** 33
Handelingen 8 vers 12 en 13:
*Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Ko-
ninkrijk Gods en van den Naam van Jezus Christus verkondig-
de, werden zij gedoopt, beide mannen en vrouwen. En Simon
geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus; en
ziende de tekenen en grote krachten, die er geschieden, ontzette
hij zich.*
- 3. Simons streven naar macht en eer** 55
Handelingen 8 vers 18 en 19:
*En als Simon zag dat door de oplegging van de handen der apos-
telen de Heilige Geest gegeven werd, zo bood hij hun geld aan,
zeggende: Geeft ook mij deze macht, opdat, zo wien ik de han-
den opleg, hij den Heiligen Geest ontvang.*
- 4. Simon door Petrus bestraft** 74
Handelingen 8 vers 20 en 21:
*Maar Petrus zeide tot hem: Uw geld zij met u ten verderve,
omdat gij gemeend hebt dat de gave Gods door geld verkregen*

wordt. Gij hebt geen deel noch lot in dit woord, want uw hart is niet recht voor God.

5. De raad aan Simon gegeven

94

Handelingen 8 vers 22-24:

Bekeer u dan van deze uw boosheid, en bid God, of misschien u deze overlegging uws harten vergeven wierd, want ik zie dat gij zijt in een gans bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid. Doch Simon antwoordende zeide: Bidt gijlieden voor mij tot den Heere, opdat niets over mij kome van hetgeen gij gezegd hebt.

Woord vooraf

Is het waar, dat wij door alle tijden de kerk Gods aantreffen in het midden van de wereld als een stad midden in zee, waartegen de golven van vervolging en vijandschappen onophoudelijk klotsen, zij het in veel naar buiten zichtbare of meer bedekte en minder zichtbare wijze, het is ook waar, dat de kerk in haar eigen boezem door alle tijden met vele bedriegers of ingekropen valse broeders te worstelen had, die soms een lange tijd onder de schijn van vermeende godsvrucht een plaats onder de ware vromen zich zochten eigen te maken; hetwelk soms zodanig gelukte dat ze door velen voor kinderen des huizes gehouden en als zodanig lange tijd, ja, sommigen wel tot aan hun dood onder het volk van God verblijf hielden.

Soms behaagde het de Heere ze tijdig te ontdekken en de zodanigen als monumenten met leesbaar schrift tot bakens en waarschuwingen voor anderen op te richten. Denk slechts aan Lots vrouw, Judas, Saul en vele anderen. Soms behaagde het de Heere om Zijn begenadigd volk daar vooraf kennis van te geven, zoals Hij deed aan Samuël betreffende Saul of aan Jeremía betreffende Hanánja; het kan ook zijn dat de Heere de zodanigen bedekt laat aan deze zijde van het graf om ze straks tot hun eeuwige schande af te scheiden en hun deel te zetten met de geveinsden.

Evenwel is in de heilige bladen, alsmede in de geschiedenis van de kerk bewezen, dat in zulke tijden als het volk op het levendigst is en de Heilige Geest de kennelijkste tekenen geeft van de inwoning onder en in het volk van God, de huichelaars en valse broeders het minste ingang en plaats onder hen zullen verkrijgen. Diezelfde Geest, Die de verdrukten Sions vertroost, leidt en onderwijst, zal dan de bedriegers ontmaskeren en openbaar maken, tot meerdere naarstigheit, zelfonderzoek en nauwgezetheid, het volk daartoe aanmoedigen en zelfs zodanig beslag leggen, zodat van 'de anderen niemand zich bij hen durft te voegen.'

Wij lezen in Handelingen 5 toen de Geest Ananías en Saffira ontdekte, dat er grote vreze kwam over de gehele gemeente en allen die dit hoorden.

Als daarentegen de kerk zelf in slaap gezonken is en dagelijks niet waakt aan haar poorten, is het gemakkelijk voor de mond- en naamchristen om als de dwaze maagden met de wijzen om te gaan zonder dat ze lastiggevallen worden en zó als Jeróbeams huisvrouw zich kunnen vermommen zonder dat ze bij hun eigen naam genoemd worden. Het is daarom zeer ten spijt en tot ergernis van de zodanigen als er Nehémia's opstaan, die de Sanballats uit het huis des Heeren verwijderden en het huisraad van Tobia naar buiten werpen uit de kamer.

Eén van degenen die zich bedrieglijk had zoeken in te dringen, maar door de Geest zonneklaar als huichelaar werd geopenbaard, ter waarschuwing en ontdekking voor anderen, is Simon de Tovenaar, waarover wij in deze predicaties spreken.

Wij hebben meer werk zoeken te maken van de mening des Geestes om anderen daardoor zoeken te overtuigen of hun nog bijtijds de ogen mochten opengaan en zij van de dwalingen huns wegs mochten bekeerd worden, dan dat wij de letter hebben uitgezocht en de lezer met geschiedkundige aanhalingen bezwaard. Onze eenvoudige poging berust slechts op het doel, dat in onze droeve dagen zo jammerlijk veel over het hoofd gezien wordt: het Godswerk van het mensenwerk – de bijzondere en zaligmakende werking des Geestes van de algemene werkingen te onderscheiden.

Dat wij onze eenvoudige betrachtungen niet op één lijn wenssen te plaatsen met de werken van onze voortreffelijke godgeleerden, noch onszelf boven andere onzer medearbeiders willen stellen, daarvan is het volk dat ons door woord en geschrift heeft leren kennen, zich bewust. Het zij ons genoeg, dat wij in onze geesteloze tijden een flauw nachtpitje zijn mogen die bij zoveel grote lichten die vóór ons aan de hemel van Gods kerk geschenen hebben maar een klein overblijfsel uitmaken om de grote Godsgeheimen te ontrollen en het getuigenis

in een zak te mogen uitbrengen (Openbaringen 11). Wijzende op de grote Heere des huizes Die te komen staat, als al de huichelaren te Jeruzalem met beving vervuld zullen worden en Hij de naam van Zijn ellendigen voor Zijn Vader en de engelen belijden zal.

Als wij derhalve op eigen onbekwaamheid en op de schimp der naburen letten, kan het ons voor het aangezicht des Heeren alleen troosten dat wij slechts onze mond tot des Heeren lof wensen te ontsluiten, waaraan de dichter toevoegt: 'Wat mensenvrees zou ooit zijn tong betomen – Zij spreekt naar 't hart daar enkel recht uit spruit'. Zie daar, waarde lezer, u enkele wenken gegeven betreffende het doel van deze uitgave. Zie het gebrekvolle voorbij wat gij merken mocht, hout, hooi en stoppelen te zijn, wil alleen het goud maar bewaren, want hoedanig eens iegelijks werk zijn zal, zal het vuur beproeven. Dat de Heere het met Zijn dierbare Geest believe te bedauwen en het voor uw zielen tot een blijvende zegen doe gedijen is de biddende wens van uw heilzoekende vriend.

Krabbendijke, mei 1924.

Ds. M. Hofman

1. De inwoners van Samaría door Simon betoverd

Zingen: Psalm 1 : 1

Zingen: Psalm 25 : 7

Lezen : Psalm 25

Zingen: Psalm 92 : 3 en 4

Zingen: Psalm 49 : 5

Waarde toehoorders,

Zeer duidelijke aanwijzingen zult gij in de gelezen psalm vinden dat de genade Gods bij aan- en voortgang de vromen telkens leidt naar de vallei van verootmoediging. Een man als David was zult ge hier aantreffen als zulk een die gedurig aan zichzelf wantrouwt en daarom de leidingen en onderwijzingen van de Heilige Geest zo onmisbaar keurt dat hij al smekende uitroept: 'Leid mij in Uw waarheid en leer mij.' Als zulk een die zichzelf het gaan niet vertrouwd, begeerde hij geleid te worden. Als een dwaas in de wegen des Heeren begeerde hij Goddelijk onderricht: 'HEERE maak mij Uw wegen bekend', vs. 4. Als een schuldige smeekt hij om genade, ook al was die genade gedurig aan en in hem verheerlijkt. 'Om Uws Naams wil vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot', vs. 11. Als een bestreden en aangevochten man was hij gedurig in zwaarmoedigheid over vorige zonden hetwelk hem deed kermen: 'Gedenk niet der zonden mijner jonkheid', vs. 7. Als een beweldadigde en gelovige ziel had hij de ervaring opgedaan: 'De HEERE is goed en recht', vs. 8.

In ons zangvers zal het duidelijk worden dat hij een hoogst beweldadigde was van de Heere en geen vreemdeling van het verborgen leven en de omgang met God. Het is alsof hij hier door de Geest Gods geleid alle indringers er in duidelijke bewoordingen buitenzet en de ware gelovigen alleen als wettige deelgenoten van al de evangelische

zegeningen aanwijst. De belijder, nabijkomende tijdgelovige monden naamchristen mag in zoeken te dringen in de vergadering der oprechten – mag een nederige houding aannemen – zich mengen in hun gesprekken met een mond, die gladder is dan boter of met een tong als een geslepen scheermes – mag de letter der waarheid verstaan of de vorm der ware godsvrucht geleerd hebben, maar Gods verborgen omgang daar zijn ze vreemdelingen van; die worden alleen gevonden bij zielen waar de vreze Gods in woont.

De oprecht godvrezende ziel kent een verborgen omgang met God – hetwelk zich onderscheidt van Kaïns offer uit consciëntiedwang of Sauls offer, toen de Filistijnen tegen hem kwamen, het zijn die alleen spraken met God, waarin de tijdelijke en geestelijke omstandigheden begrepen zijn. Omstandigheden (ook wel tijdelijke) die zij aan mensen niet durven noch kunnen vertellen; zij onderhandelen daarover in het verborgene met de Heere. Dan zeggen ze wel: 'k Lei voor Uw oog mijn weg en wandel bloot - en welk een angst mij immermeer deed beven. Zijn ze in uitwendige nood soms wel in gebrek of armoede of onder welke verborgen of openbare kruisen het volk van God hier op aarde al gebogen kan gaan, ze hebben menigmaal in die verborgen onderhandelingen en het openleggen van hun noden zich met dezelfde David zodanig in de Heere hun God mogen sterken, dat het op hen van toepassing was als weleer met Hanna: hun aangezicht was hun (daarna) zodanig niet meer.

Maar zeker had David ook het oog op de inwendige noden waarover hij in het verborgene met de Heere onderhandelde en raadpleegde. Het zal bestaan in dat open en bloot leggen van het hart met al zijn ongerechte beroeringen, verdorvenheden, zondige uitgangen als zijnde een onzalige fontein die slijk en modder opwerpt. Dat, wat onbetamelijk zijn zou om zelfs aan nabestaanden in den bloede mee te delen, daarmee komt dat volk en zegt: Heere, zulk een hart heb ik; mijn etterbuilen stinken, mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd, zulke gedachten leven er soms in mij; zulke voornemens, zulke vijandschappen en lasteringen wellen op. Soms zeggen ze: Zulk een begeerte ligt er op de bodem van mijn hart, zulk een keuze gevoel ik

en onder dat alles roepen ze dan wel uit: Gij kent Uw knecht, Heere, Heere.

Opmerkelijk is het dat de verborgen onderhandelingen met God en de ontsluiting van de heilgeheimen van het verbond der genade hier afzonderlijk genoemd worden. Hoewel zeer na aan elkaar verwant en het genaden zijn die alleen het volk van God toebehoren, zijn het toch twee verschillende zaken die in het leven der genade onderscheiden worden. Ongetwijfeld heeft dat volk in de verborgen omgang met God in de openbaring van al deszelfs verfoeiselen alleen behoefte aan de ontsluiting van dat verbond der verlossing. Want zo staat er in de leespsalm: en Zijn verbond om hun die bekend te maken. Dat grote verbond der verlossing, hoe duidelijk en klaar geopenbaard, daar ligt nochtans een deksel op voor het natuurlijk oog, omdat er een deksel ligt op hun hart. Het zijn heilgeheimen die als in een kabinet zijn weggesloten, waar het natuurlijk verstand door uiterlijke schriftkennis over redekavelen kan, maar die alleen getoond en ontsloten worden voor het verlicht verstand en het geestelijke oog van de ware bondgenoten, die door genade zichzelf als het allermismaaktste en verfoeilijkste voorwerp voor een heilige Majesteit hebben leren kennen. Gewis ontsluit zich in die heilgeheimen voor de zodanigen het allergrootste wonder dat de Heere van eeuwigheid gedachten des vredes had over zulke vijanden en verbondsbrekers als zij zijn.

Komt nu de Heere dat betere verbond, waarvan Christus Borg geworden is, te ontsluiten, o, hoe straalt daar de zuivere liefde van een Enig en Drie-enig Wezen die zondaar tegen in het zaligen van zulk een schepsel (met behoud van Gods heilig recht) die niet anders dan eeuwige toorn en vloek waardig was te dragen.

O, dat zalig aanschouwen van die gezegende Middelaar in Zijn naturen, ambten, staten en graveerselen of weldaden, zijn altermaal verbondsgeheimen die zalige verwondering en stille aanbidding in die ziel verwekken zo dikwijls als zij in die schatkamer bevindelijk geleid wordt. Dáár, in die eeuwige liefde, eeuwige trouw, eeuwige wijsheid van een Drie-enig God ligt hun behoudenis en zaligheid,